

Gyászmenet

(Liszt Ferenc: Funérailles)

Sötétlő sírhalmok között
vakon vonul a gyászmenet
hol a koporsó hol a holt
a pap s a kántor hol lehet
hol a gödör s ki ásta meg

Esővert sírhalmok között
némán bolyong a gyászmenet
arcuk lezárt koperta nyelvük
pecsétviasszá dermedett
makognak bár ki érti meg

Felázott sírhalmok között
süketen áll a gyászmenet
lélekharang szól messziről
réznyelve hol s kiért rezeg
s kit hív ha egy se hallja meg

Besüppedt sírhalmok között
kővé meredt a gyászmenet
kőhomlokokról víz pereg
ködfoszlány és varjúcsapat
rebben kering kiért minek

Megdermedt sírhalmok között
málladozik a gyászmenet
kőnéma kővak kőüket
körötte idegen nevekkal
állnak a fejfák sírkövek

Dérlepte sírhalmok között
szétporladt rég a gyászmenet
harangszó csendül messziről
rézhangja lélekként lebeg

ki hallja még ki érti meg

PORUNKRA ÉGI SÍRGÖDÖR
CSONTKORHADÉKA HÓ PEREG

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)